

ням ГІС- технологій, програмного забезпечення, сучасної комп'ютерної техніки. Усе це має не тільки науково-теоретичне, а й методичне і прикладне значення і тому розроблені автором монографії методики будуть використовуватись викладачами і студентами екологічних спеціальностей вищих навчальних закладів, науковцями академічних і галузевих інститутів, а також природоохоронними службами.

Лабій Ю.М.¹, Парпан В.І.²

¹*Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаніка*

²*Науково-дослідний інститут гірського лісівництва, м. Івано-Франківськ*

ПРИРОДНО-ТЕХНОГЕННА БЕЗПЕКА ГІДРОЕКОСИСТЕМ

Архипова Л.М. Природно-техногенна безпека гідроєкосистем. Монографія. – Івано-Франківськ : Видавництво ІФНТУНГ, 2011. – 366 с.

Автором обґрунтовано новий науковий напрям «конструктивна гідроекологія», що досліджує гідросферу з позицій природно-техногенної безпеки, базуючись на геосистемному підході. Розроблена класифікація антропогенних впливів на гідроєкосистеми. Запропонована ієрархічна класифікація природно-техногенних гідроєкосистем за їх розміром, за типами. Дістало подальший розвиток обґрунтування теоретичних основ природно-техногенної безпеки гідроєкосистем, що засновані на формуванні і управлінні нових систем «людина-природа», коли технічний об'єкт є елементом природно-техногенної гідроєкосистеми (ПТГЕС). Автор вважає, що оцінкою екологічної безпеки є вірогідність ПТГЕС зберегти стійкість під впливом антропогенних факторів (залишити позитивним гідроекологічний потенціал).

Монографія містить отримані нові науково обґрунтовані результати розрахунків параметрів кількісної і якісної складової гідроекологічного потенціалу

рік Карпатського регіону, результати картографічного і математичного моделювання. Автором запропоновано гідроекологічне районування території, для кожного району розрахований гідроекологічний потенціал; окрім фактичних розрахунків за реальними спостереженнями, аналітичні рішення дозволяють визначати відповідні параметри невивчених рік. Одержано нові відомості про екологічну складову водних ресурсів регіону.

Наукові положення, висновки та рекомендації автора можуть бути використані для подальших розробок регіональної системи природно-техногенної безпеки, моделювати та прогнозувати техногенні зміни водних ресурсів, обґрунтовувати просторово-часовий механізм кількісних і якісних параметрів гідроєкосистем Карпатського регіону, що має суттєве значення для створення природно-техногенної безпеки держави.